

mindst 30 pCt. af de valgberettigede for at nægte en Bevilling, thi siden Loven af 10. Maj 1912 blev vedtaget, har der fundet en Mængde Kommuneafstemninger Sted, som har været vejledende for Bevillingsmyndighederne, og som disse i alt væsentligt har fulgt, men disse Afstemninger har fundet Sted paa det Grundlag, at Afgørelsen blev truffet ved almindeligt Flertal. Det vil derfor i Praksis virke som et Tilbageskridt, hvis man vil indføre Krav om et Procenttal af den Art, som det ærede Medlem har foreslaaet. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister i, at man ikke ved saadanne Kommuneafstemninger bør tælle de lige-gyldige med, dem, der ikke har saa stor Interesse i Spørgsmaalet, at de ønsker at møde op og afgive Stemme.

Jeg skal tillade mig at give et enkelt Eksempel paa, hvorledes en Afstemning ude i en Kommune kan komme til at se ud i Tilfælde af, at et Forslag af den Art, som det ærede Medlem fra Fredericia omtaler, bliver gennemført. Vi tænker os, at der i en Kommune findes 1 000 kommunale Vælgere, og at ved Afstemningen i en saadan Kommune de 290 stemmer imod Spiritusbevilling, medens der kun møder 5 Vælgere, som stemmer for den. Der er jo Landkommuner her i Landet, hvor Ædruelighedsarbejdet er saa stærkt fremme, hvor det frivillige Afholds- og Oplysningsarbejde har øvet saa stor Indflydelse paa Befolkningen, at man godt kan tænke sig, at Afstemningen faar et saadant Resultat. I Henhold til det Forslag, som det ærede Medlem fra Fredericia forsværer, vil Forholdet saa blive det, at Mindretallet paa de 5 Vælgere sejrer over et Flertal paa 290, fordi der ikke var afgivet et tilstrækkeligt Stemmetal, fordi der ikke var 300 Vælgere, der havde stemt imod Spiritusbevillingen. Man skulde saa tælle de Vælgere, som sad hjemme, og man skulde drage den Slutning, at de fleste af disse vilde være enige med de 5, der havde stemt for Spiritusbevillingen. Efter det Kendskab, jeg har til de Landkommuner, hvor en saadan Afstemning kan tænkes, er jeg aldeles sikker paa, at de godt 700 Vælgere, som blev hjemme ved en saadan Lejlighed, i alt væsentligt vilde følge Flertallet, hvis de absolut skulde afgive Stemme. De forstaar, at Stemningen for Ædrueligheden i den paagældende Kommune er saa stor, at hvis de overhovedet skulde deltage i Afstemningen, vilde de følge Flertallet og ikke Mindretallet, men de betragter Sagen som afgjort paa Forhaand, fordi

der var saa ringe Stemning for Spiritusbevillingen. Jeg synes, at en Kommuneafstemning af den Art ikke vilde være heldig og ikke vilde være det Udtryk for Folkevillie, som man fra anden Side taler om.

Det ærede Medlem fra Fredericia talte saa noget om, at man fra Afholdsbevægelsens Side ikke i alle Tilfælde holdt saa stærkt paa det kommunale Selvstyre, vi vilde nok have Lov til at sætte en Begrænsning ind med Hensyn til Bevillingernes Varighed og gøre dem 5-aarige. Men dertil kan vi sige, at naar Bevillingerne bliver 5-aarige i en By som København, er det i Virkeligheden ikke nogen Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, thi de fremtidige Kommunalbestyrelser har jo Lov til at forny disse Bevillinger Gang paa Gang, vi sætter ikke nogen Begrænsning i den Henseende, vi holder blot Spørgsmaalet aabent. Kommunalbestyrelser, der vælges for 4 Aar, kan vælges ud fra ganske andre Hensyn end Ædruelighedshensyn eller i det hele taget Hensyn, der vedrører Beværterlovgivningen. Det kan derfor ikke være noget Indgreb i det kommunale Selvstyre, at Spørgsmaalet bliver holdt aabent, og at man efter en Aar-række vender tilbage dertil, idet den Kommunalbestyrelse, som er valgt ved nye kommunale Valg, faar Lov at træffe Afgørelse.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt kan slutte mig til de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Nibe-Kredsen (Kvist). Jeg finder ikke for mit Vedkommende Grund til at forlænge denne Debat, men vil slutte med at udtale Haabet om, at denne vigtige Sag maa faa en velvillig Behandling i Udvalget og under den videre Forhandling i dette Ting og ogsaa i det andet høje Ting.

Abrahamsen: Jeg kunde paa Grund af en stærk Forkølelse i Gaar ikke være til Stede under den fortsatte Forhandling om Beværterloven, og da samtlige Fortryk ikke foreligger, har jeg ikke i Dag kunnet gøre mig bekendt med alle de Udtalelser, der fremsattes her i Gaar, men af de Fortryk, jeg har set, fremgaar det tilstrækkeligt tydeligt, at alle Talerne i Gaar i ikke ringe Grad beskæftigede sig med de Udtalelser, jeg havde fremsat her i Tinget forleden Dag. Jeg vil dertil blot sige, at jeg selvfølgelig i Dag har den samme Opfattelse, som jeg havde forleden Dag. De Udtalelser, der er faldet her i Gaar, og